

BLEDNAĆ (13) *vb impf*

blednać (7), **bladnać** *a.* blednać (6).

e oraz *a jasne*.

inf blednać (7). \diamond *praes 1 sg* bladnę (1). \diamond *3 sg* blednie (2). \diamond *3 pl* bladną (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów; błędnie : blednieć) – XVII w.

Stawać się bladym, tracić kolor, rumieńce, mizernieć (z choroby, ze starości, ze strachu etc.) (o człowieku); pallere, pallescere Mącz, Calag, Cn; exalbescere, expallere, impallescere Cn (13) : Tak mię barzo żywot bolj Niewjm jako syę napolj Od gryzienia nierozpadnie Aż mi wśytko czało blednie RejKup q7v; HistAl L7v [2 r.]; Pallesco, Blednieyę/ poczinam blednać Mącz 273d, 35a, 460d; Calag 93b; KochFr 80.

blednać od czego: [okrutni panowie] T[e]dyć bladną od tęskności, Mając Samnienie swych chytróści. BierRozm 12.

Fraza: »twarz blednie« (2): Zeglarzom twarzy bladną: ferce z iął ftrách frogi: Odiął y ręce/ odiął y nogi. KochPs 165; KochFr 129.

Szereg: »blednać a (albo) czernieć« (2): Czemu ftarim ludziem paznochcie bladną albo czernieją. GlabGad D4v; RejAp 58v.

Formacje pochodne: nablednać, nadbladnać, poblednać, wyblednać, zblednać; blednieć, poblednieć, zblednieć.

Cf **BLEDNIĄCY**